

De wondere redding van de boer van 'Roosjeshof'

Jaap van den Hoek, 34 jaar, was getrouwd met Philippina Maatje van Leeuwen, 33 jaar. Sinds een jaar was hij zelfstandig boer op de hofstede 'Roosjeshof' in Kerkwerve. Zij hadden drie kinderen, Rinus, Matty en Arie. Matty, 4 jaar oud, logeerde die nacht bij haar opa en oma aan de Kloosterweg in Schuddebeurs.

Die zondagmorgen, 1 februari 1953, stond Van den Hoek om zeven uur 's morgens op om zijn koeien te melken. Toen de eerste koe gemolken was kwam zijn vrouw naar de stal om hem te zeggen dat de kelder van hun woning vol water stond. Even later stond het water op de 'koeienstoep', het straatje aan de achterzijde van de schuur.

Omdat het water langzaam steeg, begonnen ze met het veiligstellen en naar zolder brengen van de huisraad. Daarna ging Van den Hoek de koeien verder melken. Het water steeg alsmear hoger en zij konden de boerderij niet meer verlaten, omdat de Jan Abrahamsweg, waaraan de boerderij stond, veel lager lag dan het erf om de boerderij.

De volgende nacht, van zondag op maandag, was de zwaarste nacht van hun leven. Het water kwam steeds hoger, tot op ongeveer twee treden van de zolderverdieping. In die nacht is al het vee op stal verdronken. Op de zolder was het helemaal donker en rondom de boerderij was alleen maar water.

Op maandagmorgen is Van den Hoek begonnen met het maken van een gat in de muur tussen het woonhuis en de schuur. Hoe hij dat voor elkaar gekregen heeft, weet hij niet meer, maar het is hem gelukt. Toen is hij door het gat gekropen en over de balken heen in de schuur geklauterd om

een luik in de kopgevel open te gooien. Zo kon hij naar buiten kijken, en kon hij laten zien dat er nog mensen in de schuur en het huis waren. Het waren spannende uren in op de zolder.

Aan het eind van die maandagmorgen kwamen er vliegtuigen over. Eén van die vliegtuigen gooide dwars door het dak van de schuur, tussen de twee hoogste spanten, een zes-persoons rubberboot naar binnen. Door de schok van de val op het dak werd de rubberboot automatisch opgeblazen. De boot was voorzien van een tas, van hetzelfde materiaal als de boot, en bevatte twee korte peddels met verlengstukken. Maar door alle spanning werden die verlengstukken niet gebruikt.

De tekst op de opvouwbare tas luidde: "Raft, pneumatic Mark 7, type D Spec. M-35 Patten Co., inc. Cont. No., N 383 S – 41490 MFG april 1951 Gross WT."

Wat nu te doen? Van den Hoek was wel een uur bezig om de grote mendeuren van de schuur open te krijgen. Hij deed dit met een lange stok met aan het uiteinde een spijker.

Dit moest gebeuren vanaf de zolder, balancerend boven het water. De deuren kreeg hij uiteindelijk open omdat het afgaand water was geworden en het zeewater in de schuur hoger stond dan daarbuiten.

Toen werd in de schuur de rubberboot in het water gegooid, waarna vrouw en kinderen (Rinus van 7 jaar en Arie van 11 maanden oud) door het gat vanuit het woonhuis naar de schuur kropen. Na een tocht over de balken lieten zij zich met veel moeite in de rubberboot zakken. In het midden van de boot was door de val een klein lek ontstaan. Door het gewicht in de boot zo te verdelen dat er zo weinig mogelijk water naar binnen kwam, kon de vaartocht beginnen. De vrouw van Van den Hoek hield het lek in boot met haar hand zo goed mogelijk

dicht. En dan te weten, bij al die capriolen, dat niemand van hen kon zwemmen!

Eerst konden zij met de boot niet weggelopen van de boerderij omdat er rond de schuur een draaikolk was ontstaan. Maar Van den Hoek wist de boot langs allerlei obstakels aan zijn boerderij naar de buitenste hoek van het woonhuis te trekken. Vanaf daar peddelde hij en werd de boot door de stroom gegrepen. Nu gingen zij met de stroom mee richting Zierikzee. Met de korte peddeltjes kon hij weinig uitrichten op de golven van de zee. Het gevaar bestond dat zij zouden afdrijven naar het gat in de Westhavendijk bij Levensstrijd bij Zierikzee. Dat zag Kees den Boer, die met de boot van zijn vader op het water roeide om te proberen mensen en dieren te redden. Hij kwam met zijn roeiboet de rubberboot te hulp en duwde deze naar de Westhavendijk, vlak onder Zierikzee.

Toen zij in het wrakhout tegen de dijk landden, waren daar vele helpende handen. Eén van hen was de heer R. ten Cate, die ook deze foto's heeft gemaakt. Hij pakte de opvouwbaar tas uit de roeiboet om die aan de dijk te zetten, waarop mevrouw Van den Hoek riep: "Pas op, want daar ligt een kind in!". Om de baby warm te houden had zij Arie in de rubber tas gestopt.

Vanaf de dijk liepen ze naar de zwager van Van den Hoek die in Zierikzee woonde. Aan het einde van die maandagmiddag 2 februari kwamen zij behouden en wel bij de zwager aan, de 'Roosjeshof' achterlatend als een prooi voor de golven. Het is een verhaal als zovele andere, maar waar zoveel mensen verdronken, mocht de familie Van den Hoek hun leven behouden.

Foto boven: Roosjeshof voor de ramp
Foto's onder: Roosjeshof na de ramp
Op de volgende bladzijde: de redding nabij

